

KHÓA TU BÁO ÂN

MÙA VU LAN 2003

Diệu Ngọc

Bây giờ là giữa mùa Đông, trời Melbourne năm nay hình như mưa nhiều hơn mọi năm với những cơn mưa nặng hạt và dai dẳng mấy ngày liền, mà cái lạnh cũng lạnh hơn mọi năm... Mưa, lạnh lại thêm những luồng gió giật lạnh cắt da làm cho người ta rất ái ngại khi có việc cần phải ra khỏi nhà, nhưt là những người lớn tuổi... Ấy vậy mà khi chùa Hoa Nghiêm ra thông báo sẽ tổ chức một khóa tu gọi là “Khóa Tu Báo Ân mùa Vu Lan 2003” tại chùa trong vòng ba ngày các Phật tử đã nô nức ghi tên. Trong số học viên ghi tên tham dự lần này người ta không thể không chú ý đến các cụ bà đã ngoài cái tuổi 80! Cụ Diệu Hảo 80 tuổi, cụ Diệu Bằng 81, cụ Hoa Xuân 82, cụ Diệu Quý đã 85 và đặc biệt hơn hết là cụ bà Diệu Tùng tuy tuổi đã 90 nhưng không có khóa tu nào mà vắng mặt cụ và lần này cũng không ngoại lệ...

Theo thông báo thì khóa tu sẽ diễn ra trong ba ngày thứ sáu, thứ bảy và chủ nhật đầu tháng 8 dương lịch... Thế mà suốt một tuần lễ trước đó mưa không ngớt hạt và gió giật từng cơn mang theo cái lạnh rát da khiến cho những học viên đã ghi tên rồi rất là e ngại... Nhưng... Có lẽ Trời Phật thương những đứa con có hiếu, quyết lòng tu tập để hồi hướng công đức báo ân cho cha mẹ nhân mùa Vu Lan, cho nên từ sáng thứ sáu, tức là ngày khai giảng cho đến hết khóa tu ba ngày chẳng những không có một hạt mưa mà trời lại rất đẹp... Bầu trời trong xanh, gió nhẹ làm cho người ta có cái cảm giác thật thoải mái, thật dễ chịu khi bước theo chân Thầy trong những lần kinh hành niệm Phật ngoài công viên sau chùa... Và... Thật không có gì sáng khoái cho bằng mỗi sáng sớm sau thời công phu khuya, tụng kinh Lăng Nghiêm xong, quý Thầy Cô đã đưa chúng tôi ra công viên gần đó để tập thể dục. Nhìn thảm cỏ xanh bát ngát của công viên, hít thở không khí trong lành của buổi sớm mai, mọi người như cảm thấy lòng mình đang mở rộng ra và một nguồn sinh lực từ trong vô tận đang tràn vào trong thân theo từng hơi thở làm tan biến mọi uế oải còn sót lại... Cảm ơn quý Thầy Cô đã quan tâm và tạo điều kiện giúp chúng con trao dồi thể lực...

Đúng 8 giờ 30 sáng thứ sáu 1 tháng 8 tất cả các học viên đều có mặt đông đủ tại chánh điện và lễ khai giảng khóa tu đã diễn ra trong không khí thật trang nghiêm...

Như đã nói, đây là “khóa tu báo ân mùa Vu lan” cho nên trong lễ truyền giới Thầy Trụ Trì Hoa Nghiêm đã gọi nhớ cho các học viên về công ơn trời biển của các đấng sanh thành, Thầy đã nhấn mạnh về bổn phận của người con đối với các bậc cha mẹ...

Lời giảng của Thầy vang lên trong cảnh khói hương nhẹ tỏa giữa ngôi chánh điện trang nghiêm làm cho tôi nhớ lại những lời Phật dạy trong Kinh “Vu Lan Bồn” và Kinh “Báo Phụ Mẫu Trọng Ân” mà Thầy thường cho chúng tôi tụng mỗi ngày trong suốt tháng bảy.... Tự nhiên một nỗi cảm xúc từ đâu chợt đến trong lòng làm cho tôi nhớ lại từng nét khắc khổ đã hằn sâu trên mặt mẹ tôi, mẹ chồng tôi và những bà mẹ Việt Nam mà những người con như tôi nếu không có duyên may gần gũi với Phật Pháp thì suốt đời sẽ không bao giờ chú ý đến, suốt đời sẽ không thấm thía được ơn sâu của các đấng sanh thành.... Hơn nữa nếu không gần gũi với Phật Pháp thì quả thật không dễ gì biết cách để trả ơn cha mẹ vì giờ đây các bà mẹ của tôi đã không còn.... Thôi thì hãy quyết lòng làm theo lời Phật dạy trong Kinh “Vu Lan Bồn” để voi đi phần nào sự hối tiếc đã muộn màng...

Những lời mở đầu để khai giảng khóa tu của Thầy Thiện Tâm vừa dứt thì...

Vì đây là khóa tu tịnh nghiệp cho nên Thầy Phước Thái đã tiếp lời bằng mấy câu khuyên niệm Phật của các vị cô đức:

*“Sáng ra mạnh khỏe tới lại đau,
Vô thường biến đổi nào ai biết,
Muốn dứt luân hồi niệm Phật mau....”*

“Chính vì cuộc đời này và mạng sống của con người là vô thường, chỉ cần đứt một hơi thở là xuôi tay nhắm mắt nhưng khổ nỗi, có mấy ai chịu để ý, người ta đã vì căn tánh hôn mê không ý thức được sự thật đó, chỉ biết chạy